

Кырг
Ш5(2=КН)
Т 86

ТУРДУКОЖОЕВ Турдумамет

**Ч.АЙТМАТОВДУН ЧЫГАРМАЛАРЫНЫН
СТИЛДИК ӨЗГӨЧӨЛҮКТӨРҮН МҮНӨЗДӨГӨН
КӨРКӨМ СӨЗ КАРАЖАТТАРЫ**

Ош – 2000

АРК

ТУРДУКОЖОЕВ Турдумамат

**Ч.АЙТМАТОВДУН ЧЫГАРМАЛАРЫНЫН
СТИЛИК ӨЗГӨЧӨЛҮКТӨРҮН МҮНӨЗДӨГӨН
КӨРКӨМ СӨЗ КАРАЖАТТАРЫ**

Ош – 2000

ББК 83.3 Ки

Т-87

Адис редактор: филология илимдеринин доктору,
профессор Б.Усубалиев

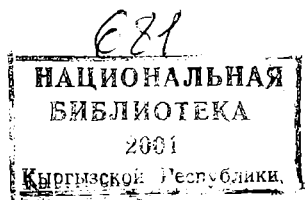
Рецензиялагандар: филология илимдеринин кандидаты,
Д.Туратов
филология илимдеринин кандидаты,
профессор И.Абдувалиев.

Турдукожоев Т.

Т-87. Ч.Айтматовдун чыгармаларынын стилдик
өзгөчөлүктөрүн мүнөздөгөн көркөм сөз каражаттары -
Ош.: 2000. 28- б.

ISBN 9967-415-26-6

Эмгекте стилистиканын айрым теориялык маселери. Көркөм чыгарманын тили кенири иликтөөгө алынат. Орто жана жогорку окуу жайларынын студенттерине арналат.

Т 4603020000-2000

ББК 83.3 Ки

ISBN 9967-415-26-6

© Турдукожоев Т., 2000

Көркөм образдардын жан дүйнөсү – көркөм

сөз каражаттарында...

Жазуучу өз чыгармаларындагы окуялар системасын, аларга аралашып жүргөн каармандардын өй-дүйнөсүн өткөрүүдө троптордун түрлөрүн кеңири да, орундуу да, ыктуу да пайдаланууга аракет кылары белгилүү. Сүрөткер катары өз чыгармасында айтайын дегенин, сүрөттөөчү болгондорун көркөм сөз каражаттарындагы маанилер, алар алып жүргөн көркөм сөздөргө автор сүрткөн боектор аркылуу ишке ашары айдан ачык эмеспи.

Залкар сүрөткер катары Ч. Айтматов да өзүнүн повесттеринде метафора, метонимия, эпитет, жандандыруу сыяктуу образдуу көркөм сөз каражаттарын кыялы таап пайдалангандыгын белгилей алабыз. Бирок алардын ар биринин колдонулуш максаты бар, ар биринин чыгармадагы көтөргөн жүгү да өзүнчө. Албетте, алар жазуучулук "лабораториядан" сыналып, андан соң чыгарманын алкагына өтүп, стилдик маанилерди – стилдик жүктөрдү көтөрүп, каармандардын жүрүм-турумун, ички дүйнөсүн чагылдырууда ж.б. да кызмат кыла, окуялардын сезимдерине таасир эте алган.

Биз бул чакан эмгегибизде эпитеттер жайынан сөз кылмакчыбыз.

Эпитет же баш сөздөр, алардын көркөмдүк кызматы.

Көркөм троптордун ичинен маанилик көркөм түс-бойктуулугу жатынган артыкчылыгы бар, заттык, заттык маанидеги сөздөрдүн ички, сырткы баш сөздөрдүн туунткан (монимдик бойктуу кийим кийгизген, түрлөнткөн) сөздөрдү эпитет же баш сөз катары санайбыз:

Тээ аялдуустан бери эле мейли жаман, мейли жакшы нерселер, тирүү жан-жаныбарлар, адамдардын да оң-төрс, өйдө-ылдый, ыктуу-ыкма, ак-кара жактарына баш берилип келген. Элибизде: "баш берилди", "мыкты баш бериптир", "эрдиги баш берди" ж.б. сөздөр айтылып эле келе келет. Баш сөзү туумдары аркылуу өтүп келип сөздөр менен жеткирилет. Мисалы, "өзүңдөй калкайган жээрде" (Г.Б.-м. 510-б.). Мында дүйнөдүн карыгына берилген баш да, жээрде атка берилген баш да жерүү аркылуу өтүп, анын "калкы-

гай" деген бая сөзү менен тастыкталып жатат. Ошол үчүн бая сөздөрү-эпитет баялоочу оттенкторго-маеңдик боекторго ээ. Андай болбосо, Манас баатырдыкка кылым кезген көөнөргүс баялар миредишмек эмес: "...Баатырдык эпостордун стилиндеги кыргыз айбандар... менен кыраан куштардык... аттарына байланыштуу эпитеттер болсун, калпы эле, эпикалык каармандардын жеке мүнөздөрүнө жана кыймыл-аракеттерине гана таяндык маани берет",¹ деп, эпитет-бая сөздөрдү калай эле кыймыл-аракетке байлап койгон ой да чыкмак эмес. Тигил же бул кыймыл-аракетке эле эпитет-бая сөздөрдү чектөө да дээрлик туура болбосо керек. . .

Изилдөөчү адабиятчы И. Дориев: "Эпитет - бул же тигил сүрөттөлүп жаткан көрүнүштүн, адам мүнөзүнүн башкы белгисин же мүнөздүн өзгөчө касиетин бөлүп көрсөтөт да, чыгармага эмоциялык, көркөмдүк кудурет берет. Мисалы, Мөргөнчи Хусуп бүгүн "Ак-Таш" жайлоосунун этегинен эки камакды көрүптүр. Мында "мөргөнчи" деген сөз эпитеттик касиетке ээ болуп, Хусуптук башкы сапатын ачып көрсөтүп жатат. Жауан бут чаргын, почточу дүйнөн, кабылаң Манас ж.б.ларда да эпитеттер бар"²-дейт.

Ал эми "Манас" эпосунун стили боюнча изилдөөчү К. Кырбашев: "Эпитет окуянын сүрөттөлүшүнө көрөмө образдын сапаттык касиеттерин ачып берүүдө кеңири колдонулуучу поэтикалык категория"³, -дегенин айткан. Мындай ойду Т. Ашырбаев да белгилейт.⁴

Эпитеттин касиетине академик Б. О. Орузбаева да токтолгон. "Түшүндүрмө сөздүктө да эпитеттин белгилерине поэтикалык көрүнүш катары ешкертке берилет. Бул тууралуу КСЭде да: 1. Мамытбеков В., Абдылдаев В. "Манас" эпосун изилдөөнүн кээ бир

маселелери. - Фрунзе, 1966, 207-б.

2. Дориев И. Аталган эмгекте, 59-б.

3. Кырбашев К. Аталган эмгекте, 90-б.

4. Ашырбаев Т. Аталган а/рефератта.

5. Орузбаева Б. О. Аталган сөздүктө, 330-б.

6. Кыргыз тилинин түшүндүрмө сөздүгү. - Фрунзе, 1969. 765-б.

"Эпитет - сүрөттөлүп жаткан нерсени мүнөздүү касиетин баса белгилеп ага көркөм эле, поэтикалык айкындык берүүчү аныктооч сөз..." катары белгилеген:

Ошентип, жогорудагы пикирлерден улам эпитет-баа сөздөрдүн төмөнкүдөй белгилери бар деген ойго келебиз:

-заттардын кене заттык маанидегилердин ички кене сырткы мүнөздүү белгилерин, касиет-сапаттарын билдирет;

-поэтикалык айкындык берүүчү көркөм каражат катары кызмет кылат;

-мүнөздүү белгилерди, касиет-сапаттарды тундуктуруучу өзгөчө маанилик боекторго аз;

-көркөм түр, эле берүүчү эмоционалдык - эстетикалык маанилүү көркөм сөз каражаты;

- контекстте тигил бул зат, нерсени аныктай келип, анын поэтикалык ажарын ачуу үчүн колдонулуучу троптун бир түрү.

Эпитет-баа сөздөр көркөм сөз каражаты катары байыркы жомоктордон тартып, азыркы күндөгү көркөм чыгармалардын бардык түрүндө, жанрларында кеңири колдонулуп келе жатат. Өз чыгармаларын эпитет сөздөрү жок караткан сүрөткерлер жок болсо керек;

Алардын пайдаланылышы менен көркөм чыгармалардагы сүрөттөлүп жаткан жандуу да, канона да нерселер образдуулукка кетишип, ажары ачыла, мыкты сапаттары же жактары, начар сапаттары же терс жактары көзгө даана, көңүлгө теп элестетилет. Натыйжада эпитеттер тунаткан ар түрдүү белгилер, касиет, сапаттар, жактар нерселердин атайыны менен айкаша келип, анын эмоционалдуулугун да, эстетикалык таасирдүүлүгүн да, маанилик-поэтикалык тереңдигин да күчөтө алат.

Бекеринен эпитет-баа сөздөрдүн ажары нерселерди, кубулуш-

тарды, көрүнүштөрдү тубаткан сөздөр менен маанилик нөлөптөрү жазгынан төп келише бирдикте гана ачылары белгиленбейт. Сүрөткөр катары көзүчү эпитет-бас сөздөрдү чыгармаларында төмөнкүдөй тематикалык багыттарда пайдаланган:

1: Каармандардын портреттик штрихтерин берүүдө;

2: Мүмөздүк белгилерин сүрөттөөдө;

3: Каармандардын ички дүйнөсүндөгү өзгөрүүлөрдү, кыял ко-руктарын, сезимдерин сыпаттоодо;

4: Каармандардын ички - сырткы абалдарын сүрөттөөдө;

5: Каратылышты, ага тиешелүү көрүнүштөрдү образдуу сүрөттөөдө;

6: Заттарды (кийим-кече, буюм-тайым ж.б.), көрсөткөрдү, түшүнүктөрдү, аларга тиешелүү белгилерди чагылдырууда.

1: Каармандардын портреттик штрихтерин берүүдө.

Көндүлө : ... шынга бойдуураак, бөлдүү келин - Г.Ж.454-б.; үйм-кый кара сүйүрөөк көзү -454-б.; ийилген кашы -456-б.; куушурулган кашы -456-б. ж.б.

Дакыр : ... тартыган москост бов -Г.Ж.486-б.; сылтый баскан, узун бойдуу, мойну куркуйган - 461-б.; бүгүлдөгөн буту -461-б.

Кампачы: .. көздөрү кызыл эт болуп канталаган -466-б. ж.б.

Ал эми, Мыраекул : ... чолок колу -Г.Б.б.434-б.; коржогой мойну -423-б.; тебетейин кырдакта кийген, кара мурут, күлмүндөгөн сулууче кигит -421-б.; кашы куушурга тиктеген көзү -433-б.

Сейде : ... чачы ак боз ала аял -444-б.; жылкычы: буурул саяал уркуйган беттүү -475-б.; Кемпир: кызыл жээк өңү өчкөн көздөрү -411-б.; Номайыл : ... капкара түкөргөн Номайыл -447-б.; ж.б.

Дүйнө : ... бов каркыйган, бүркүт кабак, салабаттуу адам -510-б. саяал буурул ала карапайым киши, кашаң атын чүчүдөгөн кебетеси -510-б.; Алтынай: ... сексейген саргыл кыз -534-б.; чачына

ек кирип, толмоч тартып, эдүүлөргө таяп калган киши -511-б.; Алтынайдын кундөдү; какчыгай кыгачтай болгон дудук кебетеленген үнүрөйгөн кара катып -540-б. ж.б лер автордук штрихтердин сүрөткөрлик боектору болуп саналат:

2. Мүнөздүк белгилерди берүүдө.

Хамийдеге тиешелүү: тыкчындаган келин-Г.Л.453-б., тамешакөй, шайыр мүнөз келин-481-б., Дөңдүргө тиешелүү: сунтайган неме-475-б., чапчаң жүрүк-туруш-461-б., унчукунас, басмырт-463-б., бир сырдуу, тектоо мүнөз-474-б.; Бейдеди: арылдаган шыр мүнөз-Г.Б-б.:420-б.; бокураган Сайкал, дождураган киши -Г.Б-м. 517-б. ж.б.лер каармандардагы мүнөздүк белгилерди, алардын каармандарга таандыктыгын тастыктап турат. Бул белгилер каармандардын бири-биринен болгон айырмасын, өзгөчөдүгүн айкындап көрсөтөт.

3. Каармандардын ички дүйнөсүндөгү өзгөрүүлөрдү, кыял-жоруктарын, сезимдерин сыпаттоодо.

Бул жерде сыпаттоонун өзү да ар түрдүү багытта экендигин белгилегибиз келет: Алоок, дириздеген мыск алакан (Хамийде), дириздеген эриндери (Сейде), өрттөнгөндөй мыск эриндери (Ысмайыл), мөлтүр көз караш (Жотойдун баласы), балбылдаган карек (Мырзакул), жапан тиктеген көз (Ысмайыл), кайраттуу мыкты келин (Хамийла); желмогуздай күдмүндөгөн (Алтынайдын кеңеси), хүйдүргү сүйлөгөн (Сатымкул кераяк) ж.б.лар:

4. Каармандардын ички-сырткы абалдарын чагылдырууда.

Дөңдүргөдөгү абал: тентиген мусапыр, үйү-жыйы жок мусапыр, тентиген ит челе казак аркылуу; Хамийдедөгү абал: шагы сынган Хамийла, боору эзилди күлгөн Хамийла, обонго жаны бөлжөгөн Хамийла, бой салып мыктып отурган Хамийла аркылуу; Сейдеки абал

ды сома кыйган Сөйде, көзү илине түшкөн Сөйде, көзүне каш толгон Сөйде, ардык көсө тиштеген Сөйде ж.б. аркылуу; чала уккан кулак (Сөйдөния кайнагеси), үч айлык эчтөкө түшкө элек база (Сөйдөния көригеси); өмүрү көзү ачылбаган жордуу (Алтынай), кырткы сүйбөгөн (Алтынайдын кеңеси), ж.б. лар аркылуу берилип, образдуу жана эмоционалдык таасирдүүлүккө ээ.

5. Таратылышты, ага тиешелүү көрүнүштөрдү образдуу сүрөттөөдө. Мындай эпитет—баа сөздөрдөгү сүрөткердин боектору мындайча сүртүлгөн: будуттар: үлбүрөгөн ак боз будуттар, иткыйган кочкум будуттар, капкара түкт будуттар, жүрпөң будуттар ж.б.; таала: кең таала, алп таала, чаалыккан таала, ерттөкөн таала, томсоргон таала ж.б.; туман: иргилжң туман, ак боз киргилт туман ж.б.; нокту: эки казкан жылгын аралаш чылдуу нокту, туман чалган, адырдуу, бөксөдүү нокту ж.б.; терек: чайпаган алп теректер, көлишкен зор теректер, шынарлаган эки терек, чайпалышкан кош терек, бөтөнчө үндүү, тид бүткөндөй какдуу теректер ж.б.; кайнаган чөл, кайнаган чан, күпүндөгөн суу, чыкыраган чидде, сөйсөөктөн өтүп, төбөгө чөйм какшаткан муздак ж.б. лар.

6. Заттарды (кийим—кече, буму—тайым ж.б.), нерселерди, түшүнүктөрдү, адарга тиешелүү бедгилерди сүрөттөөдө:

Алсак: алпак жуулган жүн жосдук, базарга кийчү кызыл ала гүлдүү көйнөк, кысыр кең, кап сактоочу тулуп, үч бурчтук кап, кырсыктуу көрсө кап, тырмаган так, жылуу сөз, өкүнүчтүү арман, таркабеген чөр, мөөр бааныган кагаз ж.б. лар аркылуу берилген.

Когорудагы айтылып өтүлгөн эпитет—баа сөздөрдүн чыгармаларда өз орду жана колдонулуш макоаты бар. Көркөм көрсөткөч катары автордук баяндарда, каармандардын кебинде ыктуу пайдаланылган.

Алар аркылуу кээримендердин тигил же бул мүнөздүү белгилери, сөпөттөрү, даана байкалган. Казуучу кээримендерге тасандык мүнөз белгилерин берүү менен бирге алардын психикалык түрдүү абалдарын, ага ылайык келген жератымни көрүндүшөрүн бири-бирине айкалыштыра жана ширелештире сүрөттөгөндүгүн белгилөөгө туура келет. Кайсы гана эпитет-бас сөздөрдү албайлы башка көркөм каражаттар менен нартылашып турат. Образдык бүтүндүктү, анын окурманга жеткиликтүүдүгүн камсыз кыла алган каражаттардан деп айта алабыз.

Казуучу колдонгон эпитет-бас сөздөрдү төмөнкүчө түрдө типтерге бөлүп карадык:—бир сөздөн турган эпитет-бас сөздөр;

— татаал сөз түрүндөгү эпитет-бас сөздөр;

— сөз айкалыш; идиома—фразаология тибиндеги

1. "Камыла" повестиндеги эпитет-бас сөздөр

а) Бир сөздөн турган эпитет-бас сөздөр.

Мындай типтеги эпитет-бас сөздөр кадимки аныктооч сөздөрдөн айырмаланып, образдуулукка ээ болуп, көркөм боектуу оттоногу менен өзгөчөлөнүп турат. Ошол оттоногун сактоо менен туруктуу түрдө бир нече кайталанышка ээ. Алардын жалпы саны—35.

Колдонулушу төмөндөгүчө:

—Э, боти, бул кандай тыкчындаган келин эле (Г. К. 453—б.).

Мында жактырбоо оттоногу камтылган эпитет "тыкчындаган"—коңшу келиндер берген бас.

Кумушка кайреттуу, мыкты келинчек (Г. К. 450—б.). Бул контексте ыраазы болуу, суктануу оттоногуна ээ эпитеттер—кайреттуу, мыкты:

...ичкө шыңгыраган үн менен көңүлдөнүп ырдады (Г. К. 475—б.).

Шыңгыраган эпитети үлүнүм белгисин аныктап турат.

Анда канаты бүгүлдөгөн бутукун жараты жанын айыга элек (Г. К. 461—б.). Мындагы "бүгүлдөгөн" эпитети Даниярдын жардар бу-

тумуң белгисин даана элестетип турат:

Ой, сустайган неме... (Г.Х. 475-б.). Мында Даниярдын сүйлөбөс, уячкпас, тамашамас жооп бербестигинен улам Хамийда "сустайган" эпитетин колдонду:

...анын ошол уячкпас, бөсмырт мүнөзүндө кандайдыр терең маани бардай... (Г.Х. 463-б.). Мындагы уячкпас, бөсмырт эпитети Даниярдын мүнөзүнө тиешлүү болгону менен автордук баян деп саяккоого болот. -Ай, уячкпас киши курусун... (Г.Х. 476-б.). Бул контексттеги "уячкпас" эпитети Сейиттин байкоосу аркылуу айтылганы менен, анын кыжаалатчылыгын пайда кылып кетет.

Даниярдын башка, бөтөн элдерде, жерлерде болгондугу "тентиген" эпитети, мүнөздөө, анын жакта жок ырчылыгы "шаңшыган" эпитети таамай берип кетет. Алсак: Акман да, болбосо ким эле өзүңү ырысын тебелеп, тентиген мусашыр менен ээрчип кетсин! (Г.Х. 502-б.). Бери болчу, көзүңдү көрсөтчү! О, шаңшыган бүркүтүм! (Г.Х. 498-б.). Мындайча Даниярдын обонунан карата колдонулган таасым элестүү эпитеттер мына булар: тектүрмө обон (Г.Х. 477-б.), төл обондору, кереметтүү обондор (477-б.), жалындуу обондор (481-б.) шаңшыган обон (504-б.); бул сыяктуу таамай элестүү эпитеттерге төмөнкүлөрдү да келтире элестүү: чаалыккан талча (480-б.), үңүлгөн вокалар (474-б.), тункураган сүрдүү тынчтык (504-б.), өкмөт жигиттер (463-б.), күрсүлдөгөн урган (452-б.), тентиген арам (451-б.), чечек бөлдөр (463-б.), кырсыктуу карага кап (473-б.) ж.б.лар:

б) Таамай сөз түрүндөгү эпитеттер:

Мындай типтеги эпитеттер да өздөрүнүн образдуулугун байкатып, көркөм боектору менен колдокулгандыгын көрөбүз. Алсак, Андан калса жанаты жаңы тууган Даниярды кошуп берейин... (Г.Х. 451-б.). Бөл бөйлөр жигит: мындагы бөл бөйлөр эпитети Сейитке берилген баян да, ага болгон мактоо да болуп турат:

Биэдин тууган сөрөй Осмон тийинэ бергендиктел.э (Г.Х.455-б.):
Буд контекоттеги "тууган сөрөй" эпитети Осмонго берилген баа болгону менен ага болгон жек көрүү оттоногун сактай алган.

Сол бутумен сызтый баскан, узун бойлуу, мойну куркуйган бирөөнү бригадир Орозмет ээрчитип келди (Г.Х.461-б.). Мындагы "сызтый баскан, узун бойлуу, мойну куркуйган" эпитеттери Даниярдын келбетин, сырт түзүлүшүндөгү белгилерди даана чагылдыруу менен бирге, аны жактырбоо оттоногун камтып турат:

...кудай билет, Ламийладан жек көргөн, андан түрү суук адам мен үчүн болбойт эле (Г.Х.489-б.). Буд жердеги "түрү суук" эпитети Сейиттин баасы болуу менен бирге, анын көңөсү Даниярды сүйбөй калса, ички дүйнөсүнөн жек көрөрүн, түрү суук адам сапарын ачык бийиктиги тура алды:

...жеткен эле жерден тентиген ит чала казакты жыга чапсаам... (Г.Х.501-б.). Тентиген ит - Даниярге берген Осмондун баасы, анын жек көрүү, мээлануу оттоногун камтыган эпитет:

Алтын баштуу катныдан, бака баштуу эр артык... (Г.Х.503-б.). Мындагы "алтын баштуу", "бака баштуу" эпитеттери бири аялга (Ламийлага), экинчиси эркекке (Даниярге) тиешелүү айтылып, Сандыктын көңүлүн кубатуу, Ламийладан артык көрүнтүү боюм камтып турат:

Ошентип, жогорудагы татаал сөз түрүндөгү эпитеттер кавармандарды тээмай элестүү мүнөздөөчү белгилерди камтый алышты.

Бунар сыяктуу татаал сөз түрүндөгү эпитеттер заттарга, нерселерге тиешелүү мүнөздүү белгилерди да чагылдырууда көмөнкүчө пайдаланылган: тапшак жуулган жүн жоолук (Г.Х.500-б.), жаңы үйрөнгүч итриктер (Г.Х.492-б.), күнгө күйгөн кара күрөң чач (Г.Х.469-б.), күүгүм кумшак карык (Г.Х.459-б.), көздөн дал-де, алымыраак ойдуң (Г.Х.459-б.), атыр жыттуу, саякын аба (Г.Х.

457-б.), үч кез дубал (Г.Х. 449-б.) ж.б.лар. Повестте каадамкел татаал сөз түрүндөгү эпитеттер: 24.

в) Сөз айкашы: идиоме-фразеология тибиндеги эпитеттер.

Жогорудагыларга караганда мындай типтеги эпитеттердин образдуулугу, элестүүдүгү, поэтикалуулугу кеңирээк жана көркөм боекү да жеткиликтүү деп айтууга негиз бар. Алсак, Лу биздин эки үйдүн мытматып, ырыс-берекесин сактаган апам... (Г.Х. 450-б.). ырыс-берекесин сактаган эпитети Сейиттин апасына болгон баасын билдирүү мекен бирге, андагы мыкты сапаттарды чагылдыруу мекен бирге, маразмчылык оттоногу камтып турат.

Алардын эки үйүн тең билген байбичеси... (Г.Х. 450-б.). Мындагы "эки үйүн тең билген" эпитети да Сейиттин апасынын карынасына, андагы байбичесин мыкты сапаттарды билдирип турат. Башканы мындай келип, апам бирөөнүн көзүн карай турган киши эмес (Г.Х. 453-б.). "Бирөөнүн көзүн карай турган" эпитети Сейиттин апасындагы дагы бир өзгөчөлүктү даана чагылдыра алды. Алар өзү да бирөөгө жемин келгизбеген өкөр... (Г.Х. 453-б.). Мындагы "бирөөгө жемин келгизбеген" эпитети Жамийланын өзүнө тындыгы, тайманбасатыгы, ачытыгы, эч нерседен жыйра тартпас сабатын элестүү сүрөттөп турат.

Шагы сынган Жамийла күлүмүш болуп эле... (Г.Х. 470-б.). Буд контексттеги Жамийланын эпитети - "шагы сынган". Ал Жамийланын ошол учурдагы абалын элестетет.

Боору эзилип күлгөн Жамийла Салмытай колго токтобой... (Г.Х. 483-б.). Көңүлү толкуп, рбонго жаны балкыган Жамийла... (Г.Х. 485б) Мындагы эпитеттер Жамийланын абалын, ички дүйнөсүн, жайыр мүнөзүн даана көзгө элестете алышат.

Көз алдымда солдот кейнегүнүн жакасы көрө каккайган Денияр

(Г.Х.492-б.). Мындагы "жөкөсү көрө жаккайган" эпитети Даниярдын портретиндеги элестүү керемет каражат.

Үйү-жөйи жок мусалпыр кимге керек эле(Г.Х.496-б.). Үйү-жөйи жок эпитети мусалпыр(Даниярдын)сөзүмө ачытык-төктыкты берип, же үйү, же баш калкалар жөйи, же кийим-кечеси жоктугун даана-дап деп турат:

...уйкулуу көздөрү кызыл эт бодуп каяталаган кампачы төмөндө — кодун кәсең сөгүнөт(Г.Х.466-б.). Мындагы "кызыл эт бодуп каяталаган көздүү кампачымын" уйку бетки көрбөгөн көрүмүшүм өтө образдуу чагылдырган эпитет — "көздөрү кызыл эт болгон".

Бул омыктуу эпитеттер: "төрөң-түшүп жүргөн аял", тандайы жок ирчи, күн кыттанган дөкө, кабырга тууган" келе башкалар болуп саналат да ар биричик өзүнчө боегу контекстте маанилүү деп эсептелинет. Ошентип жогорудагыдай ар түрдүү каармандардын ички-сырткы абалдарын, мүнөздүк касиеттерин, жөбөтө-кашпирлерин ж.б. сүрөттөдө эң маанилүү көркөм каражат экендиги айкындалды. Алардын бул повесттеги катыштык пейызын эсептеп көрсөк мындайча: — бир сөздөн турган эпитет —баа сөздөр: 44,35 %
—татаал сөз тибиндеги эпитет—баа сөздөр:36,29 %
—идиома—фразаология тибиндеги эпитет сөздөр: 19,35 %
эккендиги көрүнөт.

2. "Бетме-бет" повестиндеги эпитет—баа сөздөр.

а)Бир сөздөн турган эпитет—баа сөздөр.

Бул повестте да жазуучу бир сөздөн турган эпитеттерди каармандардын портреттик сүрөттөмөлөрүндө, каратылыш көрүнүштөрүн, кубулуштарды чагылдырууда ж.б. учурларга карай пайдаланууда алардын образдуулук боектору туура табылгандыктан, каармандар-ички психикалык абалдарына чейин даана элестетилген. Мысалы,

Бала да! Баламк мөлтүр көз карашына ким чыдамы (Г.Б-б.437-б.). Мындагы "мөлтүр" эпитети наристелик тунук көз карашка даана эле берип турат.

...чолок коду муштун-муштун этип, жең ичинен жулукуп ... (Г.Б-б.434-б.). Чолок эпитети Мырзакудун демесине оогунтун саяган тагын тээмей элестеткен каражат болду.

...дириздеген эрдик көрсөтпөй, ад оозун коолугу менен тумчулай саяды (Г.Б-б.426-б.). Дириздеген эпитети Сейденин ички дүйнөсүндөгү оор, чочулаган, уйгу-туйгу абалды элестүү сүрөттөөдө пайдаланылган.

...эмнегедир ачуулангандай коркогой мойну кызера түштү (Г.Б-б.423-б.). Коркогой мойну - мындагы "коркогой" эпитети Мырзакудун портреттик штрихтеринин бири болуп, көз алдыга даана тартылты.

Мындайларга: бейназалат кемпир (435-б.), тырмалган тек, (429-б.), сөнгөн кишинин (446-б.), хордуу балам (432-б.) ж.б. ларды кошо алабыз. Булар да каармандардын мүнөздүк өзгөчөлүк-ички дүйнөсүн ж.б. берүүдө алгыактуу каражат катары кызмат кылган.

Автор "чыкыраган чиде" (431-б.), камыккан жылуу дем (437-б.), ыргылжың туман (442-б.), айсыз караңгы түн (411-б.), айлуу түн (411-б.) ж.б. ларды эпитет катары жаратымын көрүнүштөрүнүн белгилерин тээмей чагылдыруу менен каармандардын ички дүйнөсүн, психологиясына өнүп берүүдө пайдаланылган. "Аззуучу жылуу" эпитетин "сөз" менен айкалыштырып коюлуп, бир жагынан Сейденин Исмайылга берген баясын билдирет. Мисалы, ... эчтенеге жылуу сөзү, кадим тилеги жок (Г.Б-б.436-б.). Жылуу эпитети менен Сейдедеги чочулоо сезилип турат.

Экинчиден, ушул эле эпитет аркылуу Сейденин ички дүйнөсүн,

клетин чагылдырган. Мисалы, ... Мирзакулдун артынан жүгүрүп баргыны келип, ... аны жылдуу сөзү менен эркектин келди (Г.Б-б. 428-б.). Сейдеги ички дүйнөсүн түмөн түйшүккө салып салмактанган ойлорду берүү үчүн автор контексте эпитеттер топтомун да пайдаланган. Мисалы, Ошол өкүнүчтүү арман, орундалбаган тилек, таркабаган чер ошолдон бери жүрөктүн башына кан улап, салмактанат (Г.Б-б. 409-б.). Мындагы эпитеттер: "өкүнүчтүү, орун-орундалбаган, таркабаган" контексте образдуулукка ээ боло алды. Автордун мындай эпитеттерин санап көрсөк баары -53.

б) Татаал сөз түрүндөгү эпитеттер:

Бул повесттеги мындай түрдөгү эпитеттер да жазуучунун берейин деген оюн коштоп, стилдик көркөм оттенктору менен көркөм образдарды ачып берүүдө, окуяларды элестүү берүүдө төмөндөгүчө маанилерде пайдаланылып, боекторго ээ болгон. Алсак, кеермелердин сырткы көрүнүшү, андагы мүнөздүү белгилери, портреттик сүрөттөмдөрдү чагылдырууда элестүүдүгү ачык бейкалат. Мисалы, Челе уккан күдөгүн сыртка тооуп, ... кызыл жээк, өңү өчкөн көздөрү менен кемпир уулун аягансып... (Г.Б-б. 411-б.). Мындагы "челе уккан", "кызыл жээк, өңү өчкөн" эпитеттери кемпирдин сырткы көрүнүшү да, портреттик шилтемдери жана карылыгынын да, ар тараптан кыйналганынын да элестүү белгилери дей алабыз: Уулдун качып келгенин ачык билген оң, ал да сак, анда да тынчтык жок, ичинен бушайман, уулун да аяйт, келини да кыйналганын көрүп ичинен сызат, уйку жок...

Аскерге кете элек экенинде Мирзакул тебетейин кырдакта кийген, кара мурут, күлүндөгөн сулууча кигит эле (Г.Б-б.). Анын балбылдаган, назик тиктеген көздөрү Сейдеги эркекте карап... (Г.Б-б. 427-б.). ... тебетейинин четинен кашың куушура тик-

тегек көзү жаны кыйналып тургандай... (Г.Б-б.433-б.). Айыл-
 дын чечени, наңкыдаган ырчыон болчу (Г.Б-б.421-б.). Жогору-
 дагы эпитеттерде: "тебетейин кырдакта кийген, кара мурут, кү-
 лүндөгөн сулууча" Мырзакулдун согушка чейинки көрүнүшүн
 көз алдыга даап тартып берсе, "чечен, наңкыдаган" эпитетте-
 ри анын сөзмөр, шаңкыдаган ырчы жигит экенин ырастап турат.
 Ал эми, "балбылдаган, назик тиктеген" эпитеттери аркылуу анын
 ички дүйнөсүндөгү Сейдеге болгон тунгуюк кылуу сезими чагыл-
 дырылган. Согуштан кийин келгендеги көз карашы таптакыр өз-
 гөргөндүгүн, кайгылар, оорчулуктардын аяныч кыйналып тур-
 гандыгын "кышы куушуре тиктеген" эпитети элестүү түрдө
 байкатып турат:

...бешикти кучактап отурган чачы ак боз ала аял тереземи
 кездее кара... (Г.Б-б.444-б.). Туманда элтендеген аял өзүнүн
 эң жакын, эң мык көргөн кишигине машып кетип бара жатты (Г.Б-б.
 416-б.). Бул контексттердеги "элтендеген" эпитети Сейдегени
 эки кагы карап, кокус бирөө көрүп калбаса экен, Номайылга
 (эң жакын, эң мык киши) кетип бара жатканын сезип калбаса
 экен ош менен кетип бара жаткан абалын абдан элестүү чагымдыр-
 ыган каражат болду. Ал эми, "чачы ак боз ала" эпитети Номайыл-
 дын уй уурдап, түнү эт көтөрүп келип бергенден кийинки көрү-
 нүшүн өтө таамай сүрөттөгөн портреттик штрих болуп калды:

Бетинен киргилт тер куулган, капкара түмөргөн Исмайыл Сей- —
 деге жакындап... (Г.Б-б.). Мындагы Номайылдын көрүнүшүн таамай
 элестеткен эпитеттер "бетинен киргилт тер куулган, капкара
 түмөргөн".

Буурул сакал уркуйган кызыл беттүү жылкычы Баршм эл ичинен
 бери басыра берип... (Г.Б-б.415-б.). Мындагы эпитеттер "буу-
 руд сакал уркуйган кызыл беттүү" Баршмдын түс-көзбетиин даана

эпестеткен каражаттар. Ал эми, "кемир ыйлаак кар"(413-б.), ак боз киргизат туман"(418-б.), муз камаган ырык(418-б.), ыт-кыйган кочкум булуттар(418-б.), капкара түнт булуттар (439-б.), ж.б.лар каратылдын көрүнүштөрүн көзгө даана эпестетип берсе да, аларды каармандардын ал-абалдары менен, ички уйгу-туйгулары, психикалык абалдары менен байламыштырып, айкалыштырып бере алган. Ушундук менен көркөмдүүлүгү ого бетер артып турат. Өзгөчө каратылдын көрүнүштөрүн төмөнкүчө эпитеттер менен берүү өзгөчө чеберчиликти сөздүрөт: мисалы, "Түмөн чалган адырдуу, бөксөлүү кокуларда туңгуюк тынчтык, "как" деген карга, "кук" деген кузгун жок(Г.Б.б.416-б.); Повестте колдонулган жогоруда таандык эпитеттин түрүнө киргендердин саны -34;

в)Сөз айкашыИдиоме-фразеология тибиндеги эпитеттер:

Мындай типтеги эпитеттердин көркөмдүк касиеттерин каармандардын образдарын ачып берүү үчүн, психикалык абалдарына баян берүүдө, алардын көңүл күүлөрүнө туура келген каратылмыштык көрүнүштөрдү сүрөттөө учурунда ж.б.ларда колдонгон. Алсак, "экин кыйган Сейде"(Г.Б-б.410-б.), жапын тиктеген көзү"(Г.Б-б.426-б.), "бетинен түгү түшө элек баддар"(Г.Б-б.413-б.), тебетейин көзүмө баса кийишкен эркектер(Г.Б-б.407-б.), "түшүмө кирбеген ата-бабам көрбөгөн кайдагы жердин түбүндөгү фронт"(Г.Б-б.416-б.), "как " деген карга, "кук" деген кузгун жок(Г.Б-б.416-б.), "ырыс жок" (Г.Б-б.417-б.) ж.б.лар. Мындай типтегилердин жалпы саны - 18. "Бетме-бет" повести боюнча алганда колдонулган эпитеттердин бардык саны -105. Алардын ичинен:

бир сөздөн турган эпитет-бас сөздөр: 50,48 %

Татаал сөз түрүндөгү эпитет-бас сөздөр: 32,38 %

Идиоме-фразеология тибиндеги эпитеттер : 17,14 %

экендиги тастыктады жана чыгармалар боюнча өз ара салыштырууга болорун айтмакчыбыз:

3. "Биринчи мугалим" повестиндеги эпитет-баса сөздөр.

а) Бир сөздөн турган эпитет -баса сөздөр.

Хезуучу бул чыгармасында да мындай эпитеттерди арбын пайдалангандыгы бейкалат. Алар каармандарга таандык жана мүнөздүү белгилерди, жаратылыштагы кубулуштарды, тигил же бул нерселердеги өзгөчөлүктөрдү ж.б. сүрөттөп берүү учурларында кеңири колдонулган. Алар, каармандардагы мүнөздүү тигил же бул белгилерди көрсөткөндөр:

...Молдолук жайын сураган доңдураткан киши:—Мейли эми, кылар ишин болбосо, оушкан, окутарсың,—деп койду (Г.Б-м. 517-б.). Мындагы "доңдураткан" эпитети сүйлөө учурундагы өзгөчөлүгүн тазмай сүрөттөй алган:

Жеңем урушчаак, начар аял эле (Г.Б-м. 520-б.); "Бул акмак катындын урган —соккокуна ыйлабас элем... (Г.Б-м. 521-б.). "...бир убакта чийдин арасынан жеңем болуп ыржайган кара катын чыга калды... (Г.Б-м. 521-б.). Чачыргын кара катын артыман жете келип... (Г.Б-м. 521-б.). Булардагы эпитеттер: "урушчаак, начар", "акмак" жеңесине Алтынайдын берген басымыбалуп саналып, ага жек көрүүсү кошо чагылдырылган. Ал эми, "чачырган, ыржайган" эпитеттеринде жеңесинин түрү сууктугу, ага болгон мамилесинин адам чыдагыстыгы, кордогондугу жөнүндөгү оттенектер берилип, элестүү сүрөттөлгөн.

Аны-муну божураган Сайкал күн көчкиртип... (Г.Б-м. 530-б.) Божураган эпитети Сайкал кемпирдин мүнөздүк белгисин көрсөтүп турат.... Дүйшөм айткандай, баягы эле сексейген саргыл кыз эмесминби? (Г.Б-м. 534-б.). Сексейген саргыл эпитети Алтынайдын каш кезиндеги портреттик штрихтерин чагылдырганы менен, Дүйшөндүн Алтынайдын жүрөгүн жымыткан мамилеси кошо айтылган.

Төрдө кызара бөртүп отурган булкуйган коон киши, казандай түлкү тебетейинин астынан мени жолт карап... (Г.Б-м, 535-б).

Буд контексттеги "кызара бөртүп отурган булкуйган коон" эпитети Алтынайды ала качуучу айбандын кебете-кеширини келтире сүрөттөгөн эпитет болуп саналат. Ал эми, анын баш килимине "казандай түлкү" эпитети ылайыктуу тандайган.

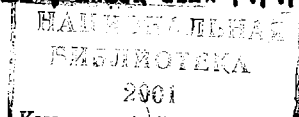
Адам эси чыккандай канчалыган Дүйшөн, соо колуна тап чеңгелдеп... (Г.Б-м, 539-б.). Мындагы "канчалыган" эпитети Алтынайдын тагдырына балта чаптырбоо үчүн күрөшкөн, тапк жеген Дүйшөндүн ошол учурун тазмай сүрөттөгөн эпитет болуп турат.

Автор Дүйшөн менен Алтынай тиккен теректерге тиекелүү теменкүдөй эпитеттерди пайдаланган: коон терек" (508-б.), эки зор терек" (508-б.), келишкен зор теректер" (537-б.), шынардаган эки терек" (546-б.) чайпалышкан кош теректер" (550-б.) ж.б. Буд эпитеттерден Дүйшөндүн кадырагы максеттары менен Алтынай жеткен бийдиктиктер кане өксүктөр сезилип, урмат-сый байкалат.

б) Татаал аяз түрүндөгү эпитет-бөө сөздөр.

"Биринчи мугалим" повестинде де сүрөткөр мындай эпитетти эпитеттерди каармандардын портреттик штрихтерине, алардын мүнөздүк өзгөчөлүктөрүн берүүгө кане "өзгөчө белгилер таандык" болгон кош теректерди сүрөттөгө пайдаланган. Тигил же бул көрүнүштү, ээтерди, нерселерди ж.б. көркөмдөөдө колдогон. Алсак: Дүйшөнгө бөйлөнүштүүлөр: Бөө көркөйгөн, бүркүт кабак, салабаттуу адам... (Г.Б-м, 510-б.). Мындагы эпитеттер "бөө көркөйгөн, бүркүт кабак, салабаттуу" Дүйшөндүн портретин көз алдыга элестүү тартып берет.

Ал эми канеги сакалы буурул-ала карапайым киши, канең атым чүчүлөгөн кебетеси менен... (Г.Б-м, 510-б.). Мындагы "сакалы буурул-ала карапайым", "канең атым чүчүлөгөн" эпитеттери

681

Дүйшөндүн карыган курагын даана элестүү сүрөттөп турат:

Ой, алдагы жолдо отун көтөргөн Дүйшөн-мугалим эмеспи?
(Г.Б-м.518-б.). Бул контексттеги "отун көтөргөн" эпитети бир жагынан ошол мезгилдин оорчулугуна моюн бербөгөн Дүйшөндүн эмгекчилдигин элестетсе, экинчи жагынан аны мыскылдоо, мазактоо оттенки айтылып жатат.

Алтын айдын көзү менен берилген баса (Дүйшөнгө) мындайча эпитеттер менен берилген: "...кубакай жүзүндөгү сүйүрчөк келген кара көздөрү көкдөй судуу, көндөй тазе пейилдүү" (Г.Б-м. 537-б.). Мындагы эпитеттерде байкалгандай Алтын айдын жакшы көрүүсү, суктануусу чагылдырылып келет. Бул омыктуу эпитеттер төмөнкүчө да колдонулган: "туурук бет тентек бала" (Г.Б-м.550-б) "көрк-журк этип перектеган поезд" (545-б.), "оттору бөлбүлдөгөн поезд" (545-б.), "амыл зат теректер" (547-б.), "бөл бөлөгөн жол" (543-б.), "кызыл жолук, кызын жүздүү чак" (514-б.) ж.б. кер көркөм боектуу түрдө келип, эпитеттер элестүүлүктү пайда кылган.

в) Идиома-фразеология тибиндеги эпитет-бас сөздөр.

Мындай типтеги көркөм сөз характеристикасы да "Биринчи мугалим" доктринасында наврамандардын сирт келбетине, мүнөзүнө, кыймыл-аракетине ылайык келген мүнөздүү белгилерди чагылдырууда, кош терекке "жан киргизүүдө" колдонулгандыгын көрүүгө болот.

Алсак, Дүйшөнгө төшөмү; жер: Өңү кумсарып, бүркүт канат каштары куушурула түшүп... (Г.Б-м.522-б.). Мындагы "бүркүт канат" эпитети Дүйшөндүн көрүнүшүн элестүү чагылдырып турат:

Шатектен чыгып калган өзүндөй калжайган кээрдени минип... (Г.Б-м.510-б.). Мындагы эпитеттери: "шатектен чыгып калган өзүндөй калжайган" Дүйшөндүн да, анын атына да карылыгын өбрөздүү сүрөттөгөн каражат болуп кызмат кылган.

Бети башы таңылган, жердөр сой колун мойнуна асылган

Дүйшөк... (Г.Б-м.545-б.). Мындагы эпитеттер Дүйшөкдү өлөрчө таяк жегенден кийинки көрүнүшүн, абалын даана сүрөттөлүшү камонз кыла элген:

Алтынайга мүнөздүүлөр не ага берилген баалар!... өмүрү көзү ачылбаган кордуу токол... (Г.Б-м.541-б.). Мындагы эпитет анын кордолушун эластүү бөрө алган: "Мен көргөндө Алтынай Сулейманова, чачына ак кирип, толмоч тартып, элүүлөргө таяп калган киши экен (Г.Б-м.511-б.). Мындагы эпитеттер Алтынайдын кийинки курагына туура келген белгилерди таамай сүрөттөп турат.

Алтынайдын кеңесине мүнөздүүлөр: "...кемогуздай күлмүндөгөн кеңем башпакты (Г.Б-м.538-б.). Кеммогуздай күлмүндөгөн эпитети кеңесинин аки жүздүүлүк мүнөзүн тазмай ачып берген. Көк көрүү оттоногу да кошо камтылып турат.

Башынан кыргыны сүйбөгөн кеңем... (Г.Б-м.534-б.). -О, кеңе болуп аталган жүзү кере шум катык... (Г.Б-м.540-б.). Мындагы эпитеттер де Алтынайдын кеңесинин тере, саякат-касиеттерин таамай сүрөттөө менен бирге, кеңесине болгон жек көрүү сезимин кошо алып жүрөт.

Алтынайдын күндөшүкө мүнөздүү белгилер: Ал менин күндөшүм - унчукпас кара катын (Г.Б-м.541-б.). Көпмолто боюнда какчийган ыгачтай болгон дудук кебетеленген үңүрөйгөн кара катын отуруптур (Г.Б-м.540-б.). Күчүк чагынан көсөө менен башка койгудамып жүрүп, көк мээ болгон иттин телмирген көздөрүнө окшоп катты (Г.Б-м.540-б.). Жогорудагы контексттердеги "унчукпас кара", "какчийган ыгачтай болгон дудук кебетеленген үңүрөйгөн кара", "көк мээ болгон иттин телмирген көздөрүнө окшоп" деген эпитеттер Алтынайдын күндөшүмүк кебете-кешпирин өтө образдуу сүрөттөгөн, мүнөзүн ачык каражат бою алган:

Эпитеттик керектөө катары төмөнкүлөр дө кыял кылган чор
өлкөн, чор төмөн тентектер (509-б.), табого чейин какшаткан
муздак (526-б.), куйдүргү сүйлөгөн Сатмыкыл (544-б.), күмүш-
төккөн күрпөн булуттар, желе тарткан турналар ж.б. лар.

"Биринчи мугалим" повестинде эпитет-бээ сөздөрдү эсептегөн
мисалда калпы саны-75. Алардын ичинен:

Бир сөздөн турган эпитет-бээ сөздөр: 30 40,00 %

Татаал сөз түрүндөгү эпитет -бээ сөздөр: 25 33,33 %

Идиома - фразеология тибиндеги эпитет бээ
сөздөр: 20 26,67 %

эпосундагы өчкөктөрдү:

Жыйнагыктан келип, төмөнкүлөрдү белгилөөгө болот:

1. Автор эпитет -бээ сөздөрдү образдардын сырт-көлбөтүн,
портреттик штрихтерин сүрөттөөдө (шыңга бойлуураак, бөлдүү келип,
чымкый кара сүйүрөөк көзү, сыякты баскан, узуун бойлуу;
буурул сакал уркуйган кызыл боттүү ичкичи, бою каркыйган
бүркүт кабак, сөзсөзөттү адам, оокосойган саргыл кыз ж.б.), кара-
тылыш көрүнүштөрүн, ага тиешелүү белгилерди ачып берүүдө
(үлбүрөгөн ак боз булуттар, ыргылым туман, ыткыйган кочкул
булуттар ж.б.), кээримендердин мүмкөздүк белгилерин чагылдыруу-
да (тыкчындаган келип, уялчөөк киши, желмогуздай күлмүндөгөн
кенем ж.б.) сөз устаты эпитет-бээ сөздөрдүн эмоционалдуу-
эстетикалык жагын күчөткөн.

2. Жазуучунун үч чыгармасын өзүнчө талдоого алуу, биринчиден,
чыгармалардагы бөтөнчөлүктөрдү, ага жараша пайдаланылган эпи-
тет-бээ сөздөрдүн ролун бейкөтсө, экинчиден, автордун эпитет-
бээ сөздөргө жазган мамилесин сездирет.

3. Сүрөтчү эпитет-бээ сөздөрдү колдонуу менен тигил же бул
образдардын башкы, негизги, мүмкөздүү белгилерин ачып берүүгө,

оттенокторун байкоого шарт түзөт.

4. Эпитет жана анын үч түргө бөлүнүшү аркылуу автордук жеке өзгөчөлүктү көрсөтүүнү көздөдүк. Ошондой эле, эпитет-баса сөздөрдүн ар бир чыгармада колдонулуш еңчөмүнө жараша статистикалык маалыматтар берилди.

4. Эпитет - баса сөздөр аркылуу каармандардын ички дүйнөсү образдуу да, элестүү да чагылдырылгандыгы айкындалды.

Жандандыруу, алардын көркөмдүк кызматы.

Көркөм чыгармада колдонулуп келе жаткан көркөм сөз каражаттарынын өзгөчө түрү жана троптун бири - жандандыруу. Ал өзүнүн өзгөчөлүктөрү болгача башка көркөм образдуу каражаттардан айырмаланып турат. Жандандыруунун маанилүүлүгүнөн улам элибиз жээ комментордон тартып, уздуу эпосуна "Манаста" да пайдаланылып келгендиги маалым. Жандандыруу - бул коңири тараган троптун бир түрү (Л. И. Тимофеев), ал көркөм чыгармаларда эле эмес, илимий стилде да, публицистикалык стилде да кеңири колдонулуп жүрөт. "Олицетворения используются при описании явления природы, окружающих человека вещей, которые наделяются способностью чувствовать, мыслить, действовать", - дейт И. Б. Голуб.

Ал эми, КСЭде: "Жандандыруу - айбанатты, жаратылыш көрүнүштөрүн же жаныбар нерселерди сүрөттөөдө аларды адам сыяктуу эле ойлотуп, көйгөртүп көрсөтүүчү стилдик ыкма же каражат (Мисалы, ... арстан манас алга кетсе, карагай ийлеп, тал ийлеп...). Жандандыруу көркөм адабиятта сүрөттөдүп жаткан окуяны же кубулушту элестүү, даана көрсөтүү үчүн пайдаланылат", - деген мүнөздөмө

1. Словарь литературоведческих терминов. - М. 1974. с. 252.

2. Голуб И. Б. Аталган эмгекте. 229-б.

3. КСЭ. 2-т. - Фрунзе. 1977. 427-б.

берилген. Жандандыруу маселесине мындан башка тикелей айтылган маалыматтар кыргыз адабият таануу илиминде жокко эсе. Жандандырууга ытайын кайрылган эмгектер болбогону менен эпостук материалдарда - чыгармаларда, прозалык, лирикалык чыгармаларда ж.б.ларда жандандыруу катышып, көркөм троптун бири катары кызмет аткарып эле келе келат. Жандандыруунун катыштырылышы менен образдар күчөтүлүп, көркөм сүрөттөлүшүн эмоционалдык-эстетикалык тазасири аркандыгы эле байкалып жүрөт:

Жандандырууну пайдаланган учурда айрым заттар, нерселер, кубулуштар, жаратылыштын өзү адамдарга тиешелүү болгон касиеттерге ээ болуп, сапатын өздөштүрүп, абал жагынан, кыймыл-аракет жагынан окшошуп, адам кейпинеки кетет. Бирок мунун өзү толук "адам болуп көрүнөт" деген илляцияны бербейт. Болгону эле шарттуу түрдө адам кейптенешет. Адам кейптене түшүү чыгарманын организмине талабына жараша болот да, карым-жартылай же толук түрдү элестетет. Эгерде толук болсо, сүйлөгөнү, ойлогону, кыймыл-аракети, маилеси ж.б. бүтүндөй эле адам дешке алып барат. Мисалы, "Семанчынын колу" повестиндеги Жер-Эне буга далилдүү факт демекчибиз...

Ч. Айтматов сүрөткер катары жандандырууну "Жамийла", "Бетмебет", "Биринчи мугалим" повесттеринде деле башка троптордой эле мамиле кылып пайдаланган. Мындан чыгарма зыян тарткан эмес.

Биз аларга саресеп салып караганыбызда : бирде түн, бирде аскалар, бирде талаа, бирде теректер ж.б. жандандырууга туш болгон. Бирок булар толук эмес жандандырууга туура келет. Анткени алардан адамдарга тиешелүү болгон тигил же бул абал, тигил же бул касиеттерди гана кезиктире алабыз. Эскере кетер нерсе-эмгектебизде жандандыруунун адмустактап берки тарыхый изилдейдеген максатты койбодук, бирок Ч. Айтматов гана колдонгон жак-

дандыруулар, алардын орду, көркөм каражаттык боектору тууралуу сөз кыламы дедик. Алар жөнүндө сөз төмөндөгүчө:

А) "Жамийла" повестиндеги жандандыруулар.

"...талкышып, албырган Күндү Жамийла алакөңү көзүнө калкалап... муңайым күлүмсүрөп турду" (Г.Ж. 456-б.). Мында Күн жандандырылып, ага автор адамдарга таяндык касиеттерди берип, жандандыруучу сөздөрдү — "талкышып жана албырган" дегендерди пайдаланды. Жамийла үчүн Күн Жер айланып, алыс-алыс жол басып талкышыган жана ошончолук мыкты албырып тургансыман абалда болуп турат. Булар өз ара сапат алманып, акдан кийин көп ойлор түрмөгү чубалып, көңүлү ачылат:

...бирде эргиген кең талаа жайкалып, чийлердин арасына чөгүп бера жаткан Күн мейтилдеп... (Г.Ж. 480-б.). Эргүү — көңүлү көтөрүлүү. Бул абал адамга тиешелүү болуп, ал талаага өткөрүлгөн да, аны жандандырган. Жандандыруучу сөз — "эргиген".

Жол үстүнө үңүлгөн аскалар, кыйгач келеке таштап... (Г.Ж. 474-б.). Мында аскалар адамга таяндык касиетке ээ болуп үңүлүп карап жатат. Жандандыруучу сөз мында "үңүлгөн" болуп эсептелинет.

Томсоргон талаанын үстүңөн : "...а-а-а!" — деген жалгыз жаңырык... (Г.Ж. 500-б.). Бул контекстте талаа жандандырылды да адамдык абалга ээ бодо калып, жандандыруучу сөз — "томсоргон".

...сото кучактап гүлдөгөн жүгөрү... (Г.Ж. ...-б.). Мында бала кучактаган өйдүн абалына жүгөрүнүн абалы туура келип, сото кучактап, жандандырылган, жандандыруучу сөз — кучактап болуп саналат.

Бир контексттин ичинде бир нече жандандыруучу кыш колдонгон учурлар да кездешет. Бул да өзүнчө чеберчилик болуп саналат. Алсак, "Даңжардын обону ушул кезде түнкү өзөңдүн

үстүнөн жайыла калдыгы, көзү илинип, мемиреп бара жаткан кең талаанын бешигин алдейлеп терметкендей, адыкка кумшак созулуп, акырындап өчөрүндө жаңыдан безелеп үк алып, талкышып уяган жерди кайра ойготуп, уйкусуна ачат. Өзү дем берип, өзү жараткан ырчыны ойгонгон талаа кулак салып, тыңшап жатты (Г. К.: 478-б.): Бул контекстте эки нерсе жандандырылган: биринчиси — обон, экинчиси — жер, талаа. Обонго адамдарга таандык болгон бешик терметүү, ойготуп, уйкусуна ачуу спаттары өткөрүлгөн. Ал эми жандандыруучу каражаттар "бешигин алдейлеп терметүү, ойготуу, уйкусуна ачуу болуп саналат. Жер, талаага адамдарга тиешелүү талкышуу, көзү илинүү, мемиреп, өзү дем берүү, өзү жаратуу, ойгонуу, кулак салуу, тыңшоо" касиеттери өткөрүлүп, ушулардын бөөрүн аткарып жатат. Мындагы көрүнүш жандандыруунун зор маанилүүлүгүн айгинелеп турат. Жазуучу чеберчилигин ушулар аркылуу көрсөтүп, далилдеп турбайбы...

Демиярдын обонунун эстетикалык рахатын калаң эле Демийле менен Сейит сазбай, ага ортоктон болгон талаа да адам сыяктуу кулак салып, тыңшап жатпайбы... Бул жүрөктүн тереңи мен чыккан обон баарына тиешелүү, ырчы да ошол жерден кубат алып, ошол жерди терең сүйгөндүгүн даңазалап, ошол жерге таянып, жакшылыктардын бөөрүн ошол жерден издеп келген эмес беле!

Чалкыган август түнү алы тыңшап, обонго арбалгандай терең тынчтыкта ушп, магдырады... (Г. К.: 478-б.). Жогоруда обон, жер, талаа жандандырылса, бул контекстте "август түнү" жандандырылып, адамга тиешелүү "тыншоо, ушп, магдыроо" касиеттерине ээ болуп, кейиптеп тирилип калган. Контексттеги жандандыруучулар — тыңшап, ушп, магдырады. Демиярдын обонунан түп да ортоктон болду. Демиярдын образы мындай жандандыруулар менен дагы да жаркын элесүү бодо түштү. Жандандыруулардын касиети — күчү ушунда болуп жатат.

"...көрү таштак арачпадан жылгын менен чычырканактын, ара-арасындагы бир түп тоо четин жалбырттап күйгөн оттой болуп, сүрөткө эле "сурампы" туруп алды (Г.Л.500-б.). Мындагы жандандырууку ишке ашырган каражат "сүрөткө эле сурампы" болуп саналат. Ал эми, бул аркылуу жандануучу - "бир түп тоо четин". Түз мааниде алганда "адамдын "сүрөткө тартып койчу?" деген эле сурампын билдирип келет. Мына ушун кесипти тоо четин ишке ашырды. Бул сүрөткердин көрөгөчтүгү. Сейиттин сүрөткерлик баямына башкалардын ичинен жалгыз ушун "тоо четин" жалбырттап күйгөн оттой болуп туш келди. Тоо четин сурампы туруп албаган болсо, мурунку сүрөтүнүн өзү жакшы көргөн каармандарынын айында таштап кетип жаткандарына туш болбоо эле, наристе сүйүү сезимин сезбес эле...

Б) Баям - бет" повестиндеги жандандыруулар.

"Ооба, кыш эми биротоло кылычын кындам сууруп келди" (Г.Б-б. 418-б.). Бул жерде жандануучу - кыш, ага адамга тиешелүү кындам кылычты сууруу кыймылы таяндык болуп калды. Аны жандандырып турган каражат - "кылычын кындам сууруу", кышкы келди мкиннен да күчтүү образ берилди.

Ал Сейде, топонду көптөй... жөн атасын ыкырып... (Г.Б-б. 437-б.). Жол тарткан эмелон суй жыгылган уйкуде... (Г.Б-б. 405-б) Мындагы жанданууга туш келген - эмелон, ал эми, ага адамдык кесипти ээ кылган жандандыруучу - "суй жыгылган уйкуде". Адам алыстан чарчеп келгенде, бутун тарта албай суй жыгылып уйкуга кетери бышын. Эмелонго окол кесип берилип, кейинтеше түштү. Анын элестүүдүгү, образдуулугу күчөдү:

...төрөң өң менен аккан суу жердин астынан купуя күңгүрөнүп өз алдынча убара (Г.Б-б. 406-б.). Мында сууга адамдык кесип ээ кылынып, өзүнчө күңгүрөндү. Сууну жандандырууга жеткирген каражат - "күңгүрөнүп", анын образын дааналап турат.

Келече жамынган Кара-Тоокун капчыгайында түн көрөнгү... (Г.Б-б.405-б.). Бул контекстте жандануучу -Кара-Тоокун капчыгайы, аны жанданууга кириштер кылган -"келече жамынган". Мында капчыгай адамдын бир нерсени үстүнө жамнуу касиетине ээ болуп келген: Ушуну менен элестүүдүктү сөздөрө адды:

...ыргылың туман жылкы түтөйт(Г.Б-б.442-б.). Мында адамдагы ыргылындык касиетке туман ээ болуп турат да, аны жанданууга жеткирген "ыргылың" эсептелинет. Тумандын тарар-тарамаксап ыргылың абалы өтө образдуу чыгышы ушул каражаттан.

Станцияда поезддер нари-бери өткөндө гана сулк жаткан түн жарыктан көзү чагылышкандай, чукурама түшөт да, кайра ошол замат ондоно жатып, чүмкөнөт(Г.Б-б.405-б.). Бул контексттеги түн адам кейиптешип, сулк жатып, көзү чагылышып, чукураанып, ондоно катуу, чүмкөнүү касиеттерине ээ болуп келген. Түндү жандандыруучулар: "сулк жаткан", "көзү чагылышкан", чукурама түшөт, ондоно жатып", "чүмкөнөт".

...ойлор быркырат сымдырып", жер кезип, түшүлгүсү келет" жандандыруулары камтылган контекст : "Чатакып, түрмөктөлгөн ойлор - терезени быркырат сымдырып, жер кезип аралап, тиги кандай, бул кандай деп түшүлгүсү келет"(Г.Б-б.444-б.). Мындагы жанданган ойлор адамдык касиетке ээ болуп кейиптешип кеткен.

В) "Биринчи мугалим" повестиндеги жандандыруулар:

Адыр үстүндө кылкылдаган Күн... жүзүмдөн, маңдайымдан эркелетип... (ГБ-м.520-б.). Бул контексттеги жандануучу -Күн, аны адамдык касиетке ээ кылып турган жандандыруучу - эркелетип", бул жандандырууну Алтынайдын кубанычын берүүгө, анын образын өчүүгө пайдаланган.

...теректер дайымаксымдай жалбырактарын леп-леп келпидетип, бизди күндөн келекелеп тосуп ала турган(Г.Б-м.508-б.). Мындагы жандандыруучулар "келекелеп тосуп ала турган", терек-

тер -жандануучу болуп саналат жана алар адамдардын камкор мамилесине ээ болуп турат.

...тыште эчтекеден бейкапар, жылдымар тундуктен сагалашып... (Г.Б-и. 540-б.). Буд контексттеги жандануучу сөз -жылдымар, ал эми, аны адамдык касиеттеги абадга ээ кылган жандандыруучу -"сагалашып", жылдымардын көркүн элестүү, образдуу берүүдө пайдаланылган.

...кейибегиле, теректер, мунданбагыла... (Г.Б-и. 547-б.): Мындагы адамдардын кейүү, мундануу касиетине ээ болгон жандануучулар -теректер, аларды жандандыруучулар-кейибегиле, мунданбагыла. Мында Алтынай жаш кезин, каштык курагына теректер аркылуу элестейт, наркесте сүйүүсүн да ошол теректер аркылуу тундурат... Хогорудагы жандандырууларды колдокуу менен Алтынайдын ичиндеги бугун каткан сырларын чечмелеуге кеттиккен, ушунан өзү -ээр чебарчымын.

Ошентип, Ч. Айтматов чебер сүрөткер катары аталган повесттеринде жандандыруулардын пайдалануу менен көрмөндөрдүн ички дүйнөсүн, өз ара мамилелерин, терең сырларын, түйүндүү ойлорду чагылдырууда эң ыңгайдуу көркөм каражаттын мүмкүнчүлүктөрүн ача алган.

Жыйынтыктап келип, көркөм сөз каражаттарынын бири катары жандандыруунун ролун белгилөө менен бирге көмөккүдөй тыяк-тарга келүүгө болот:

1. Трестик өзгөчө түрү катары жандандыруу -жаксыз заттарды, кубулдуштарды, көрүгүшөрдү ж.б. адам кейпине келтирип, кейиптектирип, адамдык тигил же бул сапаттарга ээ кылат.

2. Жандандырууну Ч. Айтматов өз чыгармаларында тасмалык табылган оттоноктору менен пайдаланып, көрмөндөрдүн образдарын ачып, өзгөчө, ички дүйнөсүндөгү абадды сөздүрүүгө кол

Ошентип, Ч.Айтматов биз жогоруда сөз кылып өткөндөй, повесттериндеги ар бир каармандарга тиешелүү, мүнөздүү белгилерди байката берүү үчүн эпитеттерди кылаптап пайдаланыптыр.

Анын өзү жазуучунун каармандарын адамга таанымал кылып көрсөтүп жатат, бул жерде образдуу көркөм сөз каражаты катары эпитеттин зор ролу барлыгы ачык эле байкалып турат. Жазуучулук чеберчиликтин бирден-бир жагы эпитеттик белгилерди таамай таап, туура пайдалана билгендигинде, жараштыра, төп келтире тапкандыгында эмеспи...

М А З М У Н У

1. Көркөм образдардын жан дүйнөсү – көркөм сөз каражаттарында	I
2. Эпитет же баа сөздөр, алардын көркөмдүк кызматы	I – 7
а/ "Жамийла" повестиндеги эпитет сөздөр	7 – II
б/ "Бетме-бет" повестиндеги эпитет-баа сөздөр	II – 16
в/ "Биринчи мугалим" повестиндеги эпитет-баа сөздөр	16 – 21
3. Жандандыруу, алардын көркөмдүк кызматы	21 – 23
а/ "Жамийла" повестиндеги жандандыруулар	23 – 25
б/ "Бетме-бет" повестиндеги жандандыруулар	25 – 26
в/ "Биринчи мугалим" повестиндеги жандандыруулар	26 – 28
4. Корутунду	28

**Ч.Айтматовдун чыгармаларынын
стилдик өзгөчөлүктөрүн мүнөздөгөн
көркөм сөз каражаттары**

кыргыз тилинде

1,87 басма табак. Көлөмү 60x84¹/₁₆.
Нускасы 500 даана.

Ош шаары, Ленин көчөсү 314
"Жети-Түс" фирмасы